

Boekverslag **Supertex** (Leon de Winter)

Joris Broeders

© havovwo.nl (april 2002)

Supertex

Inhoudsopgave:

Hoofdstuk 1 Beschrijving

- Primaire gegevens van het gelezen werk blz. 2
- Verwachtingen vooraf blz. 2
- Eerste reactie achteraf blz. 2
- Korte samenvatting blz. 3

Hoofdstuk 2 Verdieping

- Tijd en Ruimte blz. 4
- De Verteller (perspectief) blz. 4
- Spanning blz. 5
- Thema en motieven blz. 6
- Personages blz. 7
- Titel ondertitel en motto blz. 7
- Relatie tussen tekst en auteur blz. 7
- Relatie tussen verschillende teksten blz. 8
- Relatie tussen tekst en context blz. 8
- Tot welke soort literaire tekst behoort het gelezen boek blz. 9

Hoofdstuk 3 Evaluatie

- De literaire recensie blz. 9
- Persoonlijke beoordeling blz. 9
- Verwerkingsopdracht blz. 10

Boekverslag Supertex (Leon de Winter)

Joris Broeders

© havovwo.nl (april 2002)

Hoofdstuk 1: Beschrijving

§1 Primaire gegevens van het gelezen werk

Auteur:	Leon de Winter
Titel:	Supertex
Ondertitel:	-
Verschenen in:	1991
aantal blz.:	217
Leestijd:	12 uur
Uitgelezen op:	4 januari 2000

n.b. ik heb Supertex gelezen uit "Het Grote Leon de Winter Boek", dit is een verzamelwerk van Leon de Winter met de verhalen; Kaplan, Supertex en Hoffman's Honger.

§2 Verwachtingen vooraf

Ik heb Supertex uit de kast gepakt, omdat ik het boek la Place de la Bastille van Leon de Winter eerder met veel plezier gelezen had. Op de kaft van Het Grote Leon de Winter Boek staat een foto van de schrijver, ik kon mijn verwachtingen dus slechts baseren op de titel en op het boek dat ik al eerder van deze schrijver heb gelezen. Met de titel, "Supertex", wist ik me geen raad; deze titel deed me denken aan een verhaal dat zich in de toekomst afspeelt. Zo'n futuristisch verhaal leek me onwaarschijnlijk, omdat la Place de la Bastille totaal niet futuristisch is. In la Place de la Bastille speelt psychologie een grote rol, ook het Jodendom en de Tweede Wereldoorlog zijn erg belangrijk. Omdat Leon de Winter zelf ook Joods is dacht ik dat deze drie aspecten terug zouden komen in het boek.

Psychologie, het Jodendom en de Tweede Wereldoorlog spelen in dit boek een zeer grote rol en mijn beperkte verwachtingen zijn dus uitgekomen.

§3 Eerste reactie achteraf

Beoordelingschema:

spannend;	Het boek is niet spannend geschreven, maar sommige situaties hebben een bepaalde spanning.
meeslepend;	Je raakt gaandeweg betrokken bij de hoofdpersoon en wordt nieuwsgierig naar de afloop.
ontroerend;	Het boek is niet ontroerend
grappig;	Er zitten weinig humoristische elementen in het verhaal.
realistisch;	Het verhaal is zeer realistisch.
fantasierijk;	Het verhaal is realistisch en dus weinig fantasierijk
interessant;	Het is interessant om te zien dat het leven van iemand met veel macht en rijkdom makkelijk op zijn kop kan worden gezet door een aantal sociale aspecten.
origineel;	De vele Jiddische spreekwoorden van vader Breslauer die door het hele verhaal te vinden zijn, vind ik erg origineel.
goed te begrijpen;	Het taalgebruik en de verhaallijn zijn goed te begrijpen.

Dit werk heeft me aan het denken gezet; ik zou later zelf een bedrijf willen oprichten en ik beoog natuurlijk een bepaald succes. Als ik dacht aan dat succes, dacht ik aan materialistische zaken, maar dit boek toont aan dat aspecten als traditie en sociale contacten nog een belangrijkere rol spelen op de weg naar geluk. Het werk spreekt me aan, omdat ik het verhaal met plezier heb gelezen en omdat ik er iets van heb geleerd.

Boekverslag Supertex (Leon de Winter)

Joris Broeders

© havovwo.nl (april 2002)

---

§4 Korte samenvatting

Max Breslauer heeft een beeldschone vriendin, Maria de Jong, en is succesvol directeur van het bedrijf SuperTex, een textielwinkelketen. Max verdient een topsalaris en woont in een groot penthouse aan de Amstel. De laatste tijd gaat het niet zo goed met hem en met de zaak, daarom besluit hij naar een psychiater te gaan.

In een dagsessie doet hij zijn problemen uit de doeken en vertelt hij over het verleden van zijn orthodox-joodse familie waarin de Tweede Wereldoorlog een grote rol speelt

“Max heeft een slechte relatie met zijn hardhandige vader, die het bedrijf heeft opgericht.

Hij woont samen met Esther, zij wordt achtervolgd door haar ex-man die niet kan verwerken dat zij hem in de steek heeft gelaten. Wanneer deze man zelfmoord pleegt, gaat Esther volgens de orthodoxe joodse wetten leven en vertrekt voorgoed naar Jeruzalem. Max vliegt diverse malen tevergeefs naar Israël om haar terug te halen.

Na de dood van zijn vader wordt hij directeur en ontdekt hij dat zijn vader een jonge maîtresse, Maria, heeft gehad. Deze eist geld van hem om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien. Dit aantrekkelijke ex-fotomodel wordt Max' vriendin.”

Halverwege de sessie belt hij Maria, zij vertelt hem dat zij niet meer met hem verder wil leven, omdat ze niet meer afhankelijk van iemand wil zijn.

“Zijn broer Boy, die altijd in Max' schaduw heeft gestaan, vertrekt op zakenreis naar Casablanca, om voor het eerst zelfstandig zaken te doen. Hij verprutst het, vervolgens durft hij niet naar huis te gaan en gaat samenwonen met een mooi Marokkaans meisje. Wanneer Max hem in Marokko opzoekt, merk hij dat ook zijn broer volgens de oude joodse traditie is gaan leven.”

Door het bezoek aan de psychiater heeft Max alles weer op een rijtje en besluit net als de personen in zijn directe omgeving op zoek te gaan naar het “ware” geluk.

Boekverslag Supertex (Leon de Winter)

Joris Broeders

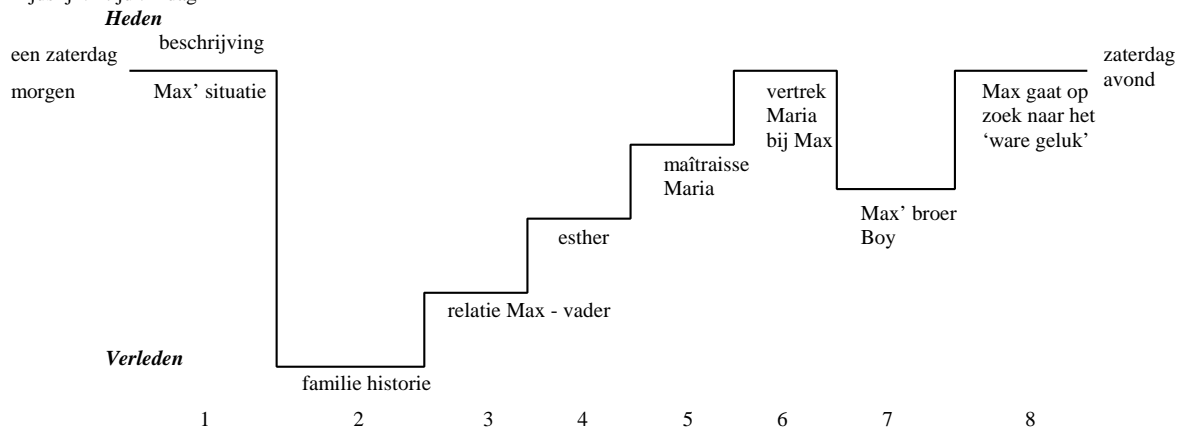
© havovwo.nl (april 2002)

Hoofdstuk 2: Verdieping

§1 Tijd en ruimte

Het verhaal speelt zich op een zaterdag af, Max zit op die zaterdag bij een psychiater. Het verhaal is niet chronologisch, want tijdens deze sessie worden veel flashbacks beschreven. In deze flashbacks komt de lezer veel over het verleden van Max te weten en zo krijg je inzicht in zijn situatie.

Tijdslijn: tijd : 1 dag

Het verhaal speelt zich grotendeels af op de sofa van de psychiater, hij beschrijft daar zijn leven dat zich voornamelijk in de grachtengordel van Amsterdam. Een ander deel van het verhaal gaat over de zakenreis van Max' broer naar Casablanca. In Amsterdam zijn de kamer van de psychiater en Max' penthouse belangrijke plaatsen.

Het verhaal zou zich niet in een andere tijd hebben kunnen afspelen, want de Tweede Wereldoorlog, met zijn Holocaust, heeft grote invloed gehad op de relatie tussen vader en zoon Breslauer. Ook het luxe naoorlogse "juppen" wereldje van Max is erg aan deze tijd gebonden en van belang voor het verhaal.

§2 De Verteller

Het verhaal is verteld van uit het ik-perspectief, mede hierdoor raak je sterk betrokken bij de situatie van de hoofdpersoon. Ik citeer:

"Ik moest Jimmy Tsjin bellen en de elektrische wekker begon te zeuren. Ik lag tegen de billen van Maria en slaperig draaide zij zich om toen ze voelde dat ik wilde opstaan. Ze sloeg haar armen om me heen en hing met haar volle gewicht aan mijn nek. Ik kon dat hebben want mijn overgewicht had zich voor een deel in mijn nek genesteld. "Even wachten, schatje," zei ik "eerst bellen, dan kom ik weer tegen je liggen." (blz. 868)

Het bovenstaande citaat verteld door een auctoriale verteller:

Max had zijn wekker gezet, hij moest zijn compagnon in Thailand immers bellen. Toen hij op wilde staan draaide Maria zich slaperig om. Ze sloeg haar armen om Max heen en ging met haar volle gewicht aan zijn nek hangen. Max was hier niet blij mee en beloofde haar dat hij na zijn telefoontje weer bij haar zou komen liggen.

Boekverslag Supertex (Leon de Winter)

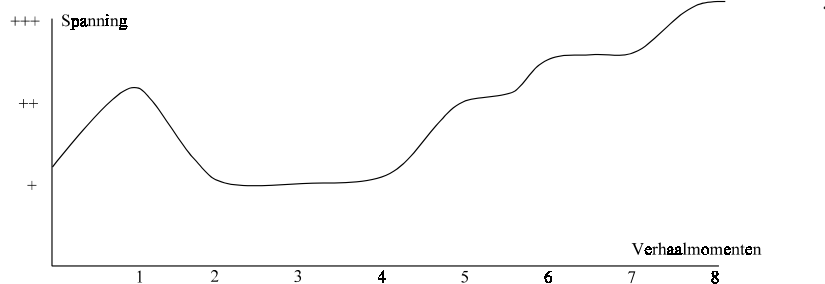
Joris Broeders

© havovwo.nl (april 2002)

§3 Spanning

Het is zeker niet de bedoeling van Leon de Winter geweest om een boek vol spanning te schrijven. Het boek is een psychologische roman waar vooral onrust uit spreekt. Het boek bevat wel een aantal spannende momenten en vooral de ontknoping is verassend.

Spanningscurve

N.b.: De verhaalmomenten zijn de momenten die zich afspelen bij de tijdslijn op pagina 4.

Citaat spannend moment:

“Ik besepte dat ik hen zou raken. Een halve chassidische familie, zaterdag ochtend vroeg op weg naar de sjoel om tot G'd te bidden en Hem ook voor mij vergiffenis te vragen, zou ik wegvagen omdat ik zo hoognodig een telefoontje naar Bangkok moest plegen over een partij wintergoed. Straks zouden ze de chassieden van de vooruit krabben en ik zou in het cachot geworpen worden. Ik reed hier honderdtwintig en was net van plan naar de vier door te schakelen om op het einde van de Lairese in de vijf en boven de tweehonderd te zitten.

Ik zag hun onschuldige gezichten dichterbij komen en ik begon te bidden. Opnieuw had de Heer mij uitverkoren.

De abs-remmen van ingenieur Porsche vertraagden de wagen met velen kilometers per meter en begon erop te lijken dat ik net ter hoogte van de voorste chassidische jongen tot stilstand zou komen. Als door een reusachtige hand tegengehouden verloor de auto zijn laatste snelheid. Een klein schokje kondigde absolute rust aan en alsof mijn tastzin zich tot de voorbumper had uitgestrekt merkte ik dat ik de jongen net schampte, zoals je iemand een schouderklopje geeft.” (blz 879)

Het bovenstaande fragment herschreven met meer spanning:

Met honderdtwintig reed ik recht op de familie af, ik zag het al voor me eerst rij ik de twee zoons te pletter voor de ogen van hun vader die op de weg naar het zieken huis overlijdt aan zijn verwondingen. De vrouw van deze man zal me dit natuurlijk nooit vergeven, zij zal ook sterven van verdriet. Ik drukte het rempedaal zo diep in als ik kon, maar er was geen houden aan, ik zal niet kunnen stoppen voor die 100 meter die ik nog over heb. Toen voelde ik de auto ineens flink wat vaart afnemen. Nog 50 meter, nog 30, nu zie ik de gelaatsuitdrukking van de vader pas goed en realiseer ik me hoe stom ik eigenlijk wel niet ben; wie rijdt er nu met honderd twintig door de binnenstad? Als door een wonder heb ik in de laatste 25 meter, zoveel vaart verloren dat ik de oudste zoon slechts met mijn linker koplamp toucheer.

Het bovenstaande fragment herschreven zonder spanning:

Toen ik met honderdtwintig de hoek om scheurde zag ik plotseling een Joodse familie voor me. Ik reageerde onmiddellijk en drukte mijn rempedaal in. Ik verloor steeds meer vaart en in mijn laatste meter toucheerde ik de oudste zoon met mijn linker koplamp.

Boekverslag Supertex (Leon de Winter)

Joris Broeders

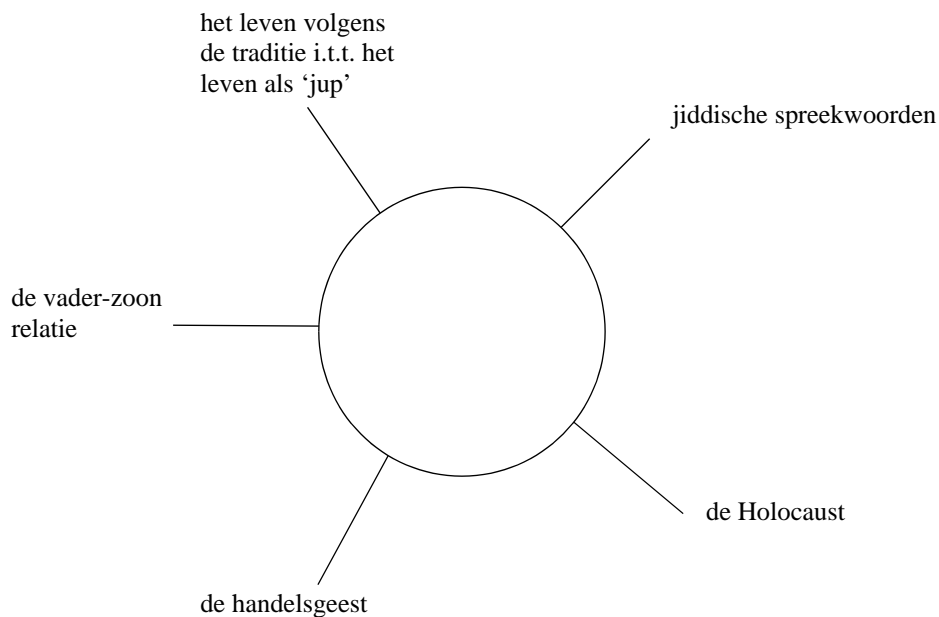
© havovwo.nl (april 2002)

---

§4 Thema en motieven

Ik heb in een aantal recensies gezocht naar het thema en de motieven en ik heb het volgende gevonden: Ik citeer uit een recensie uit de Volkskrant van Arnold Heumaker: “Hij heeft de hele roman door geworsteld met zijn - inmiddels overleden- vader en met de van hem geërfde joodse traditie, maar nu is het moment van verzoening daar. Hij realiseert zich de “wrede waarheid” van de jiddische spreekwoorden die zijn vader gul in het rond placht te strooien, en daarbij passen de bevrijdende lach en de sentimentele traan.” en “ Vanaf La place de la Bastille gaat het vooral om het joodse verleden, de last van de geschiedenis waarvan zijn helden zich proberen te bevrijden, maar die onherroepelijk zijn tol eist.” Ook heb ik informatie gehaald uit het artikel van Reinjan Mulder uit het NRC handelsblad: “In Supertex kiezen zowel Max’ geliefde Esther als zijn broer Boy om voor deze uitweg; alleen door zich aan de “wetten” te houden en volgens de “traditie” te leven kan men een echte jood zijn, vinden zij. De traditie biedt troost en een duidelijke identiteit. Naar deze zaken lijkt ook Max Breslauer op zoek te zijn, maar de orthodoxie ligt hem niet.”

Ik heb hier vervolgens de volgende conclusie uit getrokken:
Het gaat in Supertex, zoals ook in eerdere romans van De Winter, La Place de la Bastille, Hoffmanns’ s honger en Kaplan om het joodse verleden dat de ‘drager’ ervan dwars zit. Max Breslauer probeert zich ervan te bevrijden, maar verzoent zich uiteindelijk met zijn lot als hij zich de drager weet van de joodse traditie in spreekwoorden. Daarmee neemt hij de rol van de vader op zich. De weg die zowel Esther als Boy kiezen, die zich overgeven aan het orthodoxe jodendom, is daarmee vermeden.
Mijn bevindingen heb ik in een spindigram verwerkt:

Boekverslag Supertex (Leon de Winter)

Joris Broeders

© havovwo.nl (april 2002)

---

§5 Personages

Max is een dikke jonge joodse man: “ De mensen weken uiteen zodra ze mijn deinende honderd kilo’s zagen naderen.” (blz 1009)

Het boek beschrijft een periode uit zijn leven, waarin hij zich niet echt gelukkig voelt. Hij is driftig en impulsief. Max is een echte zakenman, een patsers, maar komt er langzamerhand achter dat je zo geen echte vriendschap opbouwt.

“ ‘Een jood in een Porsche?’ herhaalde ze. ‘Daardoor wordt u geraakt?’

‘Kon ik het maar ontkennen’. ‘Waarom?’ ‘Dat jongetje heeft gelijk. Wat ben ik nou? Een jood? Een goj? Waar draait mijn leven om? Wat ben ik meer dan een zaadje in de wind?’” (blz.897)

In het dagboek van Max zou het volgende gestaan kunnen hebben, over het voorval dat zijn broer vermist is:

donderdag 4 mei

Ik heb besloten om zelf naar Casablanca te gaan, want hoe moet ik anders erachter komen waar mijn broertje uithangt? Van dat gesprek met Interpol, gisteren, ben ik ook niets wijzer geworden. Samen met Lea vlieg ik morgen om 13.45 uur rechtstreeks naar Casablanca. Ik baal er wel van dat bij het Hilton alle kamers bezet zijn, dat wordt behelpen.

In het vliegtuig moet ik dan maar een goed zoekplan opstellen, wat kan er met die klojo toch gebeurd zijn? Ik had hem nooit alleen weg moeten sturen. Toen ik mijn eerste grote opdracht kreeg stuurde papa Simon ook met me mee, toen zag ik daar het nut totaal niet van in.

§6 Titel, ondertitel en motto

De titel van het boek is SuperTex, omdat dit concern Max en zijn familie veel welvaart heeft bezorgd, maar die welvaart heeft Max niet echt gelukkig gemaakt. Het boek heeft geen ondertitel. Het boek is opgedragen aan Gideon Spitz, *waar hij nu ook mag zijn.*

Als motto heeft het boek:

A SJO IN GAN-EYDN IZ OJK GUT één uur in het paradijs is ook de moeite waard.

Dit jiddisch spreekwoord heeft betrekking op het verhaal, de hoofdpersoon is angstig en ongelukkig maar het blijft de moeite waard om het geluk te zoeken ook al is het maar van korte duur.

§7 Relatie tussen tekst en auteur

In een interview in de zomer van 1991, net nadat Leon de Winter de definitieve versie van Supertex heeft afgerond over zijn joodse achtergrond. Ik citeer: “In zijn vroegste werk refereerde Leon de Winter uiterst summier aan zijn joodse afkomst. In *Zoeken naar*

Eileen W., zijn ingenieus geconstrueerde roman over de liefde tussen een protestantse jongen en katholiek meisje in het verscheurde Ierland, ontbreekt de thematiek zelfs volledig. Maar sinds *Bastille* vindt hij het ondenkbaar dat hij ooit nog boeken zal schrijven die niet over de joodse problematiek gaan.” Ook vertelt hij dat hij in 1990 voor het eerst in Israël geweest is en dat de Tweede Wereldoorlog nooit uit zijn gedachte is.

Al deze aspecten vind je in Supertex terug.

Boekverslag *Supertex* (Leon de Winter)

Joris Broeders

© havovwo.nl (april 2002)

Biografie

Leon de Winter werd op 24 februari 1954 in 's-Hertogenbosch geboren in een orthodox-joods gezin dat een behoorlijke welstand kende. In Noord-Brabant groeide hij uiteraard op in een niet-joodse omgeving. In een interview in *HP/De Tijd* in 1992 zei hij over het gezinsleven: "Ik stam uit een volstrekt a-literair, a-intellectueel, a-cultureel milieu met een enorme aandacht voor de joodse traditie, maar zonder dat daar zwaar religieus over gedaan werd." Zijn vader die overleed toen hij elf was, 'deed' in lompen en oud papier. In hetzelfde interview vertelde De Winter hoe hij 'natuurlijk' werd uitgescholden voor 'voddenjood' en van de weeromstuit heel deftig ging doen: 'als ik bij vriendjes van goede komaf kwam, vonden hun ouders me een heel voorbeeldig knaapje.'

Na zijn gymnasium opleiding ging hij in 1974 studeren aan de filmacademie in Amsterdam.

Veel van zijn boeken zijn later ook verfilmd.

Zoals uit de biografie op de vorige bladzijde blijkt heeft Leon de Winter veel persoonlijke ervaringen in dit boek verwerkt: hier bij kan men denken aan het jood-zijn, de aandacht voor traditie in het gezin, de vroege dood van de vader en diens komaf en de situering in Amsterdam.

De stijl van Leon de Winter is in de loop der jaren veranderd; vlotter, leesbaarder en met veel dialogen en gebeurtenissen. Eerst schrijft hij vooral autobiografisch later speelt het thema van het jood-zijn een grote rol. Voorbeelden hiervan zijn reeds volop in de citaten aan bod gekomen.

§8 Relatie tussen verschillende teksten

De eerste werken leverden vooral filmscenario's op, zoals *De verwording van Herman Dürer* (1979), naar het boek *De (ver)wording van de jongere Dürer* (1978) en *Zoeken naar Eileen W.* (1981). Vanaf 1986 verandert de schrijver van stijl, zijn boeken worden spannender en sensationeler. *Kaplan* (1986) en *Hoffman's Honger* (1990) zijn autobiografisch en worden onder zijn regie verfilmd. In *Supertex* (1991), *De wereld van Soklov* (1992) en *Zionoco* (1995) speelt het thema van het van het jood-zijn een grote rol.

§9 Relatie tussen tekst en context

De boeken van Leon de Winter kan je indelen bij de realistische-verhalende literatuur. Kenmerken van deze stroming zijn; een realistische weergave van herkenbare situaties, zonder breed uitgewerkte handelingen en zonder diepere bedoelingen. De schrijvers hebben daarbij een voorkeur voor korte ironische verhalen. De ik-persoon is vaak nadrukkelijk aanwezig.

Al deze facetten komen in het verhaal aan de orde:

“ ‘Achteraf gezien: waarom bent u gebleven, denkt u?’

‘Geld. Wat anders? Ik stond voor tweeëneenhalve ton op de loonlijst bij ETI, ik kocht mijn Porsche, ik woonde op de Apollolaan, en doordat mijn vader zo autocratisch opereerde kon ik bijna elke middag de deur achter me dichtslaan en denken: zoek 't dan maar zelf uit ook.’”

De diepere bedoelingen komen naar mijn mening wel aan de orde.

Wat betreft de maatschappelijke context komt sterk naar voren; het verschil tussen twee werelden, namelijk de snelle wereld van de “juppen” en het leven volgens de orthodoxe traditie. De problemen van Max komen hier mede uit voort.

Boekverslag Supertex (Leon de Winter)

Joris Broeders

© havovwo.nl (april 2002)

---

§10 Tot welke soort literaire tekst behoort het gelezen boek

Het boek is fictieel, het verhaal is immers verzonnen. De inhoud behoort tot de epiek en is een roman met een duidelijke karakterontwikkeling en meerdere conflictsituaties. De hoofdpersoon groeit langzaam naar de belissende fase toe. De ontknoping overvalt de lezer op de laatste bladzijde. Wanneer je het boek naar vorm indeelt (volgens de moderne indeling) behoort het tot de proza.

Hoofdstuk 3: Evaluatie

§1 De literaire recensie

Arnol Heumakers waarschuwt de lezer die geïnteresseerd is in literatuur dat dit boek wel eens tegen kan vallen. Hij meent dat de sentimentaliteit en platvloersheid van Leon de Winter gepaard gaat met een stijl vol clichés, “die hij er het liefst zo dik mogelijk oplegt.” Hij geeft enkele citaten die dit standpunt ondersteunen.

Ook meent hij dat sommige passages rechtstreeks uit de Bouquetreeks ontleend zijn. Hij citeert: “Van de ene seconde op de andere drong het tot me door dat ik haar al kende voordat ik haar ontmoet had, dat ik al van haar hield voordat ik geboren was.”

Over de personages uit het boek is hij wel te spreken, hij geeft hij een korte beschrijving van de hoofdpersonen.

Reinjan Mulder vindt de manier waarop het boek is opgebouwd opvallend en zeer geslaagd, hij verteld dat vanuit de sofa van de psychiater het hele verhaal doormiddel van flashbacks wordt verteld. Het bezoek aan de psychiater wordt gaande het verhaal slechts een bijzaak.

Hij is van mening dat Leon de Winter de techniek van het roman-schrijven goed beheerst, en dat zijn thematiek (het jood-zijn) nog nooit zo duidelijk is geweest. Hij verteld iets over de thema's van zijn vorige boeken in tegenstelling tot dit boek.

§2 Persoonlijke beoordeling

Het boek geeft een duidelijk beeld van het leven van Max. In het begin van het boek maak je kennis met een “snelle jongen”; eigenaar van een penthouse in Amsterdam, een eigen zaak, een sportwagen en een beeldschone vriendin. Mooier lijkt het leven niet te kunnen zijn.

Maar tijdens een dagsessie bij zijn psychiater blijkt al snel dat Max' leven toch grote problemen kent. Deze opbouw van het verhaal spreekt me zeer aan, je wordt immers totaal op het verkeerde been gezet. Zoals ik hierboven al heb beschreven was mijn eerste indruk van het zakenleven en het daarbij behorende succes precies zoals het eerste gedeelte beschrijft. Maar dit boek toont aan dat het echte leven heel wat complexer in elkaar steekt. Ook het feit dat relaties van vroeger, zoals die tussen vader en zoon, zo'n diepe uitwerking kunnen hebben in het latere leven heeft me aan het denken gezet.

Leon de Winter beschrijft de gebeurtenissen zeer realistisch, ik zal dit verduidelijken met het volgende voorbeeld. “Er stond een taxi in de wachtstrook van het brede middengazon van de Apollolaan. Terwijl ik holde en me met brede armbewegingen in evenwicht hield, voelde ik het vet rond mijn borstkas trillen. Achter de spiegelende ruit van de bestuurdersplaats meende ik te zien dat de chauffeur ontdekt had dat ik naderde. Hij stapte uit en hield het achterportier voor me open, zoals je het hek van de stal openhoudt voor een naar haver er rust verlangend paard.” (blz. 1009). De vele plaats-, straat- en merknamen versterken dit realisme. Hierdoor krijg je als lezer sterk de indruk dat je de hoofdpersonen overal tegen kan komen en ben je sterk betrokken bij hen. Je gaat jezelf automatisch verplaatsen in de rol van de desbetreffende persoon.

Het verhaal begint in het heden, maar door verschillende flashbacks wordt het verleden en daardoor ook zijn onrust verklaard. Deze opbouw vond ik zeer toepasselijk, want je krijgt zo steeds meer inzicht in de situatie van de hoofdpersoon.

Het taalgebruik is niet opvallend, de Jiddische spreekwoorden zijn echter zeer origineel, zo eindigt het boek als volgt: “Az der tate sheinkt dem zun, lakn beide - az der zun sheinkt den tatan, weinen beide. Als een vader iets

Boekverslag Supertex (Leon de Winter)

Joris Broeders

© havovwo.nl (april 2002)

---

aan zijn zoon schenkt, lachen ze allebei - en als de zoon iets aan zijn vader schenkt, huilen ze allebei.” Dit einde vind ik zeer gepast, omdat de schrijver je zo dwingt over het thema van het boek nog even na te denken.

§3 Verwerkingsopdracht

Ik heb een signalement geschreven voor de broer van Max, Boy, die verdween (maar later weer werd gevonden) in Casablanca tijdens een business-trip. Ik vond deze opdracht het meest toepasselijk bij het boek, omdat hij in het verhaal ook “echt” door Interpol gezocht is.

Gezocht:

Zakenman van ongeveer 1.80 m, halflang zwart haar, bruine ogen en een grote ronde bril met dikke glazen. Draagt vermoedelijk een zwart pak van “Armani”, een gouden “Rolex” horloge en een klein zwart koffertje met koperkleurige sloten. Het gaat om een man met een blanke huidskleur uit Nederland, maar hij spreekt goed Engels.

Hij is in Marokko om zaken te doen voor het bedrijf; “Supertex”. Hij is sinds eergisteren niet meer teruggekeerd naar het “Hilton-hotel” van Casablanca, en verblijft vermoedelijk in een hotel of andere overnachtingsfaciliteit in de omgeving.

De man is vermoedelijk in overspannen toestand wegens zakelijke problemen. Eenieder die deze man sinds maandagmorgen gezien heeft, of verdere informatie kan geven over zijn verblijfplaats, wordt dringend verzocht contact op te nemen met “Interpol” of de plaatselijke politie.